

Christopher Paolini

BRISINGR

LEFRAGMENT

Brisingr

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

Ďalšie-knihy v edícii:
Christopher Paolini – Eragon
Christopher Paolini – Eldest

Christopher Paolini
Brisingr – e-kniha

Copyright © Fragment, 2011

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

BRISINGR

OHEŇ

ODKAZ DRAČÍCH JAZDCOV

TRETÍ DIEL

Christopher Paolini

 FRAGMENT

Ako vždy venujem túto knihu svojej rodine.

*A aj Jordan, Nine a Sylvii,
žiarivým svetlám novej generácie.*

Atra esterní ono thelduin.

OBSAH

Dej Eragona a Eldesta.....	10
Brány temnôt	17
Pri táboráku.....	25
Útok na Helgrind.....	47
Nezhody	62
Jazdec a ražak.....	70
Sám pešo krajinou.....	77
Skúška dlhých nožov.....	95
Okrídlené zvesti	108
Cesta v utajení	121
Chúlostivá záležitosť	143
Krvavý vlk.....	152
Zlutuj sa, Dračí jazdec!	164
Tiene minulosti.....	172
Uprostred nepokojného davu	196
Odpoveď kráľovi	207
Hostina s priateľmi.....	216
Prelínajúce sa príbehy	224
Náprava.....	231
Zlaté dary	241
Potrebujem meč	258
Nečakaní hostia	268
Oheň na nebi	274
Muž a žena	297
Šepkanie v noci.....	308

Príkazy	312
Stopy tieňa	325
Cez hory a doly	335
Pre svoju lásku	347
Kamenný les	356
Smejúce sa mŕtvoly	369
Krv na skalách	378
Uhol pohľadu	397
Pobozkaj ma, láska	405
Glúmra	408
Stretnutie klanov	416
Neposlušnosť	436
Správa v zrkadle	456
Štyri údery na bubon	463
Stretnutie	471
Korunovácia	475
Múdre slová	484
Pranier	488
V oblakoch	497
Baranie hlavy	504
Rodokmeň	513
Stratení milenci	520
Odkaz	532
Duša z kameňa	537
Ruky bojovníka	547
Strom života	552
Kúzla vo vyhni	566
Jazdec, ako sa patrí	579

Do boja.....	584
Rozlúčka.....	586
Let	595
Brisingr!.....	600
Tieň skazy.....	614
Východ slnka	629
Jazykový sprievodca.....	637
O pôvode názvov	638
Starodávny jazyk	639
Jazyk trpaslíkov	641
Jazyk kočovních kmeňov.....	643
Jazyk urgalov	643
Poďakovanie.....	647
Kráľ mačiek	650

DEJ ERAGONA A ELDESTA,

prvých dvoch dielov Odkazu Dračích jazdcov

Eragon má pätnásť rokov a žije na farme so svojim strýkom Gerom a bratancom Roranom neďaleko dediny Carvahall. Gero so svojou zosnulou ženou Marianou Eragona vychovali. O Eragonovom otcovi sa nič nevie; jeho matku Selenu – Gerovu sestru – od jeho narodenia nik nevidel. Raz sa pred ním v Dračích horách, kam sa vydal na lov, zne- nazdania zjaví lesklý modrý kameň. Eragon si ho odnesie domov.

Neskôr kameň praskne a vyľahne sa z neho dračie mláďa. Keď sa ho Eragon dotkne, objaví sa mu na dlani strieborná značka, a tak medzi nimi vznikne nezrušiteľné puto a z Eragona sa stane jeden z legendárnych Dračích jazdcov. Mláďa pomenuje Zafira po dračici, o ktorej sa mu zmienil dedinský rozprávač Brom.

Dračí jazdci pred niekoľko tisíc rokmi po veľkej vojne elfov s drakmi mali zaručiť, že medzi týmito dvoma rasami už nikdy nevznikne podobné nepriateľstvo. Jazdci sa stali strážcami mieru, učiteľmi, liečiteľmi, prírodnými filozofmi a vďaka svojmu spojeniu s drakmi aj najväčšími čarodějmi. Pod ich vedením a ochranou krajina zažívala zlaté časy.

Keď do Alagaëzie prišli ľudia, pripojili sa k tomuto vyvolenému rádu. Po mnohých rokoch mieru však bojovní urgalovia zabili draka mladého ľudského Jazdca Galbatorixa. Strata draka dohnala Galbatorixa k šialenstvu, a keď mu starší Jazdci odmietli dať nového, rozhodol sa Galbatorix Jazdcov zvrhnúť.

Ukradol iného draka, ktorého nazval Šruikan, ovládol ho pomocou temných kúzel a potom okolo seba zhromaždil skupinu trinástich zradcov – Krivoprísazníkov. S pomocou týchto krutých učeníkov Galbatorix zvrhol Jazdcov, zabil ich vodcu Vraela a vyhlásil sa za kráľa Alagaëzie. Jeho skutky donútili elfov stiahnuť sa hlboko do borovicových lesov a trpaslíkov skryť sa v tuneloch a jaskyniach a ani jedna z týchto rás sa teraz neodvažuje vyjsť zo svojich úkrytov. Patová situácia medzi Galbatorixom a ostatnými rasami trvala viac než sto rokov, počas ktorých

všetci Krivoprišažníci z rozličných príčin zomreli. A uprostred tejto napätej politickej situácie sa zrazu ocitá Eragon.

Niekoľko mesiacov po vyliahnutí Zafiry prichádzajú do Carvahallu dvaja hrozní, čudní cudzinci zvaní ra'zakovia a hľadajú tajomný kameň, teda Zafirino vajce. Eragon so Zafirou pred nimi stihnú ujsť, ale ra'zakovia medzitým zničia Eragonov domov a zavraždia Gera.

Eragon prisahá, že ra'zakov vypátra a zabije. Na úteku z Carvahallu ho zastihne rozprávač Brom, ktorý vie o Zafire, a požiada Eragona, aby ho mohol sprevádzať. Brom venuje Eragonovi červený meč Zar'rok, ktorý kedysi patril jednému Jazdcovi, ale jeho meno mu odmietne prezradiť.

Eragon sa počas ciest od Broma naučí mnoho vecí vrátane umenia bojovať s mečom a čarovania. Nakoniec však stopu ra'zakov stratí a navštívi mesto Teirm, aby s pomocou Bromovho starého priateľa Jeoda našli skrýšiu ra'zakov. V Teirme zistí, že ra'zakovia žijú niekde blízko mesta Dras-Leona. Eragon si dá veštiť osud od bylinkárky Angely a od jej spoločníka mačkolaka Solebuma dostane dve záhadné rady.

11 Na ceste do Dras-Leony Brom Eragonovi prezradí, že je vyslancom Vardenov – skupiny vzbúrencov, čo sa usilujú o zvrhnutie Galbatorixa – a že v Carvahalle sa dlho skrýval a čakal, kým sa neobjaví nový Dračí jazdec. Vysvetlí mu, že pred dvadsiatimi rokmi s Jeodom ukradli Zafirino vajce Galbatorixovi. Brom pritom zabil Morzana, prvého a zároveň posledného z Krivoprišažníkov. Teraz existujú len dve dračie vajcia a obe má Galbatorix.

V Dras-Leone a jej okolí sa stretávajú s ra'zakmi, čo smrteľne zrania Broma, ktorý sa snaží ochrániť Eragona. Ra'zakov však zaženie tajomný mladík Murtagh. Brom pred smrťou prizná, že sám kedysi býval Jazdcom a jeho dračica sa tiež volala Zafira.

Teraz už bez Broma sa Eragon so Zafirou rozhodnú pridať k Vardenom. Eragona však v Gil'eade zajmú a privedú k Tieňovi Durzovi, Galbatorixovmu pomocníkovi. S Murtaghovou pomocou Eragon z väzenia utečie a vezme so sebou ďalšieho zajatca, bezvedomú elfku Aryu, ktorá je vyslankyňou elfov medzi Vardenmi. Aryu počas zajatia otrávil a Vardeni jej musia dať protilátku, inak zomrie.

Všetci štyria utekajú so skupinou urgalov v päťách cez celú krajinu do sídla Vardenov v obrovských Beorských horách vysokých viac než

desať míľ. Murtagh nechce ísť k Vardenom. Nakoniec sa prizná, že je Morzanov syn. Murtagh však odsudzuje zločiny svojho mŕtveho otca a ušiel z Galbatorixovho dvora, aby si žil vlastný život. Prezradí Eragonovi, že meč Zar'rok patril kedysi práve Morzanovi.

Urgalovia Eragona a jeho priateľov takmer premôžu, ale na poslednú chvíľu ich zachránia Vardeni, čo žijú vo Farthen Dûre – v dutej hore, kde sa nachádza hlavného mesto trpaslíkov Tronjheim. Eragona odvedú k vodcovi Vardenov Ažihadovi a Murtagha pre jeho pôvod uväznia.

Eragon sa zoznámi s kráľom trpaslíkov Hrothgarom a s Ažihadovou dcérou Nasuadou; jeho myseľ a schopnosti preverujú Dvojčatá, dvaja dosť nevraživí čarodeji v Ažihadových službách. Eragon so Zafirou požeňujú jednému z vardenských osirelých dojčiat a Vardeni liečia Aryu.

Eragonov pobyt vo Farthen Dûre narušia správy o urgalskej armáde, ktorá sa blíží trpasličími chodbami. V bitke, čo vzápätí vypukne, Eragona oddelia od Zafiry a musí sám bojovať s Tieňom Durzom. Durza je oveľa silnejší než ktorýkoľvek človek, ľahko Eragona premôže a rozsekne mu chrbát od pleca po bok. Našťastie v tom okamihu strechu sály, tvorenú hviezdny m zašfom Isidar Mithrim širokým dvadsať metrov, prerazí Zafira s Aryou a Durzu tak prekvapia, že mu Eragon stihne prebodnúť srdce. Urgalov, ktorých doteraz Durza ovládal kúzľami, zaženú naspäť do tunelov.

Kým Eragon leží po bitke v bezvedomí, v myšlienkach sa s ním spojí bytosť, ktorá sa mu predstaví ako Togira Ikonoka – Zdravý mrzák. Vyzve Eragona, aby ho vyhľadal v elfskom hlavnom meste Ellesméra.

Keď se Eragon preberie, na celom chrbte má obrovskú jazvu. Vtedy si s hrôzou uvedomí, že Durzu zabil len šťastnou náhodou a že zúfalo potrebuje ďalší výcvik. Na konci prvej časti sa rozhodne, že nájde Togi-ru Ikonoku a bude sa od neho učiť.

Eldest sa začína tri dni po tom, čo Eragon zabil Durzu. Vardeni sa zotavujú z bitky o Farthen Dûr a Ažihad, Murtagh a Dvojčatá prenasledujú urgalov, čo po bitke unikli do tunelov pod Farthen Dûrom. Keď ich nečakane prepadne skupina urgalov, Ažihada zabijú a Murtagh s Dvojčatami počas potýčky zmiznú. Vardenská Rada starších vymenuje Nasuadu za nástupkyňu jej otca a vodkyňu Vardenov a Eragon prisahá, že jej bude oddane slúžiť.

Eragon a Zafira sa rozhodnú odísť do Ellesméry na výcvik u Zdravého mrzáka. Pred odchodom kráľ trpaslíkov Hrothgar Eragonovi ponúkne prijatie do svojho klanu Dûrgrimst Ingeitum. Eragon súhlasí, čím získa rovnaké práva, ako majú všetci trpaslíci, a oprávnenie zúčastniť sa na zhromaždení trpaslíkov.

Eragona a Zafiru na ich ceste do krajiny elfov sprevádza Arya a Oriek, Hrothgarov chránenec. Cestou sa zastavujú v trpasličom meste Tarnag. Niektorí trpaslíci sú priateľskí, ale jeden klan tu Eragona a Zafiru nevidí rád – Az Sweldn rak Anhûin. Tento klan nenávidí Jazdcov a draky, lebo Krivoprišačníci ho takmer vyvraždili.

Skupina nakoniec prichádza do elfského lesa Du Weldenvarden. V Ellesmére Eragon so Zafirou spoznajú kráľovnú Islanzadí, ktorá, ako obaja zistia, je Aryina matka. Stretnú sa aj so Zdravým mrzákom, starým elfom Oromisom, ktorý je tiež Jazdec. Oromis a jeho drak Glaedr posledných sto rokov taja svoju existenciu pred Galbatorixom a hľadajú spôsob, ako kráľa zvrhnúť.

13 Oromisovi aj Glaedrovi staré rany bránia v boji – Glaedr prišiel o nohu a Oromis, ktorého zajali a zlomili Krivoprišačníci, nedokáže ovládať väčšie množstvo kúzel a máva vyčerpávajúce záchvaty.

Eragon a Zafira začnú svoj výcvik spolu aj samostatne. Eragon sa naučí veľa nového z dejín rás v Alagaëzii, bojovať s mečom a starodávny jazyk, ktorý používajú všetci čarodeji. Počas štúdia starodávneho jazyka zistí, že urobil hroznú chybu, keď so Zafirou žehnali sirote vo Farthen Dûre. Chcel povedať: „Nech si chránená pred nešťastím.“ V skutočnosti však povedal: „Nech si ochranou pred nešťastím.“ Uvalil na dieťa kliatbu, aby chránilo ostatných pred akoukoľvek bolesťou a nešťastím.

Zafira vo výučbe s Glaedrom rýchle napreduje, ale jazva, ktorú má Eragon po súboji s Durzom, spomaľuje jeho výcvik. Zranenie na chrbte ho nielen zohyžďuje, ale nečakane ho ochromuje bolestnými záchvatmi. Nevie, či sa bude môcť rozvíjať ako čarodej a bojovník, ak kŕče nepoľavia.

Eragon si začína uvedomovať, že sa zamiloval do Arye. Vyzná sa jej zo svojich citov, ale ona ho odmietne a vráti sa naspäť k Vardenom.

Počas elfskej slávnosti Agaetí Blödhren, známej aj ako Oslava Prísahy spečatenej krvou, prejde Eragon čarodejnou premenou: zmení sa na niečo medzi človekom a elfom – nie je úplne ani jedným, ani druhým. Za-

hojí sa mu jazva na chrbte a získa rovnaké nadľudské schopnosti, aké majú elfovia. Zmenia sa aj jeho črty, takže vyzerá trochu ako elf.

V tom čase Eragon zistí, že Vardenov čaká bitka s Kráľovstvom, a preto veľmi potrebujú jeho aj Zafiru. Počas jeho neprítomnosti Nasuada presunula Vardenov z Farthen Dûru do Surdy, krajiny na juh od Kráľovstva, čo si udržala nezávislosť od Galbatorixa.

Eragon so Zafirou a s Orikom opustia Ellesmérú, no sľúbia Oromisovi a Glaedrovi, že sa čím skôr vrátia, aby dokončili svoj výcvik.

Medzitým svoje vlastné dobrodružstvo prežíva aj Eragonov bratanec Roran. Galbatorix poslal do Carvahallu ra'zakov a vojakov, aby Rorana zajali a použili ho proti Eragonovi. Roranovi sa podarí ujsť do neďalekých hôr. S ostatnými dedinčanmi sa pokúsi vojakov vyhnať, počas boja však mnoho dedinčanov zomrie. Keď carvahallský mäsiar Sloun, ktorý nenávidí Rorana a bráni jeho zasnúbeniu so svojou dcérou Katrinou, udá Rorana ra'zakom, netvory Rorana nájdú a zaútočia naňho uprostred noci v jeho spálni. Roran sa ubráni, ale ra'zakovia zajmú Katrinu.

Roran presvedčí ľudí z Carvahallu, aby opustili dedinu a odišli hľadať útočisko u Vardenov v Surde. Vyrazia na západ k pobrežiu s nádejou, že odtiaľ budú môcť doplávať do Surdy. Roran sa prejaví ako rodený vodca a bezpečne ich prevedie cez Dračie hory na pobrežie. V prístavnom meste Teirme stretnú Jeoda, ktorý Roranovi povie, že Eragon je Jazdec, a vysvetlí mu, čo ra'zakovia v dedine hľadali – Zafiru. Jeod Roranovi a dedinčanom ponúkne, že im pomôže dostať sa do Surdy, a povie mu, že ak sa dostanú k Vardenom, Eragon mu pomôže pri záchrane Katriny. Jeod s dedinčanmi unesú loď a plavia sa do Surdy.

Eragon a Zafira dorazia k Vardenom, ktorí sa pripravujú na boj. Eragon zistí, čo sa stalo s dieťaťom, ktorému dal svoje zle sformulované požehnanie: volá sa Elva, a hoci je to ešte dojča, vyzerá ako štvorročné dieťa s hlasom a so správaním cynického dospelého. Eragonovo kúzlo ju núti cítiť bolesť všetkých ľudí v jej okolí a chrániť ich; ak sa tomuto nutkaniu bráni, sama trpí.

Eragon, Zafira a Vardeni vyrážajú proti oddielom Kráľovstva na Horiace pláne, rozľahlý pás zeme, kde dymia a tlejú podzemné rašelinové ohne. Zaskočí ich príchod ďalšieho Jazdca na chrbte červeného draka. Nový Jazdec zabije kráľa trpaslíkov Hrothgara a potom začne bojovať

s Eragonom a so Zafirou. Keď sa Eragonovi podarí strhnúť Jazdcovi helmu, spozná v ňom Murtagha.

Murtagh počas útoku urgalo na Farthen Dûr nezomrel. Celé to pripravili Dvojčatá – zradcovia, čo útok naplánovali, aby zabili Ažihada a mohli zajať Murtagha a odviesť ho ku Galbatorixovi. Kráľ Murtagha prinútil, aby mu prisahal vernosť v starodávnom jazyku. Teraz sú Murtagh a jeho novo vyliahnutý drak Tříň Galbatorixovými otrokmi, a hoci ho Eragon prosí, aby Galbatorixa opustil a pridal sa k Vardenom, Murtagh vyhlási, že prísaha mu nikdy nedovolí kráľa neposlúchnuť.

Murtagh dokáže premôcť Eragona so Zafirou pomocou nevysvetliteľnej sily. Napriek tomu sa ich rozhodne vzhľadom na ich predchádzajúce priateľstvo pustiť. Pred odletom vezme Eragonovi Zar'rok a vyhlási ho za svoje dedičstvo, keďže je Morzanov prvorodený syn. Potom Eragonovi prezradí, že nie je jediným Morzanovým synom – Eragon a Murtagh sú bratia, lebo oboch porodila Selena, Morzanova žena. Dvojčatá zistili pravdu pri skúmaní Eragonových spomienok v deň, keď prišiel do Farthen Dûru.

15

Eragona Murtaghovo odhalenie o ich pôvode zdrví. Nakoniec sa spojí s Roranom a dedinčanmi z Carvahallu, ktorí priplávali na Horiace pláne práve včas, aby pomohli Vardenom v bitke. Roran hrdinsky bojuje a podarí sa mu zabiť Dvojčatá.

Eragon vysvetlí Roranovi, aký podiel má na Gerovej smrti, a bratanci sa uzmieria. Eragon Roranovi sľúbi, že mu pomôže zachrániť Katrinu, ktorú uniesli ra'zakovia.

BRISINGR

BRÁNY TEMNÔT

Eragon pozeral na temnú kamennú vežu, kde sa skrývali netvory, čo zavraždili jeho strýka Gera. Ležal na bruchu za piesčitým kopcom porasteným riedkou trávou, tŕňovým krovím a malými kaktusmi v tvare ružových púčikov. Krehké stopky minuloročného lístia ho pichali do dlaní, keď sa prikrádal, aby mal lepší výhľad na Helgrind, čo sa týčil nad okolitou krajinou ako čierna dýka vyčnievajúca z útrob zeme.

Večerné slnko vrhlo na nízke kopce dlhé, úzke tieň a – ďaleko na západe – osvetľovalo hladinu jazera Leona, takže obzor sa premenil na mihotavý zlatý pás. Keďže Eragon mal omnoho bystrejší sluch ako kedysi, zvyčajne nepočuteľný pravidelný dych bratanca Rorana, ktorý sa k nemu silno tisol, mu teraz pripadal neprirodzene hlasný. Bola to jedna z mnohých zmien po Agaeti Blödhren, Oslave Prísahy spečatenej krvou.

Teraz tomu však venoval pramálo pozornosti, lebo zaujato sledoval zástup ľudí smerujúcich k Helgrindu. Očividne mali v nohách pekných pár míľ cesty z mesta Dras-Leona. Na čele sprievodu kráčala skupina dvadsiatich štyroch mužov a žien odetých do hábov z hrubej kože. Pohybovali sa zvláštnym spôsobom – krívali a potkýnali sa, hrbili sa a krútili; balansovali o barlách alebo sa pomocou ramien strkali dopredu na prekvapujúco krátkych nohách. Uvedomil si, že tie pohyby boli nevyhnutné, lebo každému z tých dvadsiatich štyroch chýbala ruka či noha. Vodca skupiny vzpriamene sedel na nosidlách, ktoré niesli šiesti naolejovaní otroci. Eragon ho obdivoval, lebo ten človek – nevedel určiť, či muž, alebo žena – mal len trup a hlavu. Na jeho čele sa hojдалa asi metrová bohato zdobená koruna.

„Kňazi Helgrindu,“ zamrmal smerom k Roranovi.

„Vedia čarovať?“

„Možno. Neodvážim sa preskúmať Helgrind svojou myslou, kým neodídu. Keby totiž niektorí z nich boli čarodejníci, zacítili by aj môj najslabší dotyk a odhalili by nás.“

Za nimi sa vliekol dvojstup mladých mužov ovinutých zlatou látkou. Každý z nich niesol obdĺžnikový kovový rám rozdelený dvanástimi vodorovnými priečkami. Viseli na nich železné zvony veľké ako kapustné hlavy. Polovica mládencov rázne zatriasla rámom, keď vykročili pravou nohou, a ozvala sa trúchlivá kakofónia tónov. Druhá polovica triasla svojimi rámami pri vykročení ľavou nohou. Keď železné srdcia narazili na telá zvonov, vydali žalostný výkrik, ktorý sa rozliehal medzi kopcami. Miništranti sprevádzali údery zvonov bolestnými stonmi a nárekmi plnými extázy.

Na konci výstrednej procesie kráčali obyvatelia Dras-Leony: šľachtici, obchodníci, niekoľko vysoko postavených vojenských veliteľov a nesúrodá zmes tých menej šťastných – robotníkov, žobrákov a obyčajných pešiakov.

Eragon uvažoval, či je medzi nimi aj vládca Dras-Leony Marcus Tabor.

Procesia sa zastavila na okraji strmého pahorka pri hĺbe kamenia, ktoré obklopovalo Helgrind. Kňazi sa zhromaždili po oboch stranách zhrdzaveného kameňa s nablýskaným vrchom. Pred nahrubo opracovaným oltárom celý sprievod znehýbnel. Potom sa postava na nosidlách pohla a začala spievať hlasom rovnako disharmonickým ako predchádzajúci nárek zvonov. Hoci kazateľov prednes pohlcovali porvyvy vetra, Eragon začul útržky starovekého jazyka – čudne skomolené a zle vyslovované –, miešali sa doň aj slová trpaslíkov a urgalov, prepletené zastaraným nárečím Eragonovho jazyka. Hoci rozumel len občas, zrazu sa zachvel, lebo veľkňaz vravel o veciach, o ktorých je lepšie nevedieť. O podlej nenávisti, ktorá sa stáročia hromadila v temných zákutiach ľudských sŕdc, kým mohla začať rozkvítať v neprítomnosti Jazdcov, o krvi a šialenstve, ohavných obradoch pod čiernym mesiacom.

Na konci zvráteného prejavu sa dvaja nižší kňazi poponáhľali dopredu a preložili svojho pána – alebo možno paniu – z nosidiel na oltár. Potom veľkňaz vydal krátky rozkaz. Vo vzduchu sa ako žiarivé hviezdy zaleskli dve ostria. Zdvihli sa a zase dopadli a z každého veľkňazovho

pleca vystrekol potôčik krvi. Stekala mu po trupe zaodetom v koži na balvan a z neho až na štrk pred oltárom.

Dvaja kňazi zachytávali tento červený prúd do čiaš, ktoré – naplnené až po okraj – kolovali medzi členmi zhromaždenia. A tí dychtivo pili.

„Fuj!“ uľavil si polohlasne Roran. „Zabudol si povedať, že tí zvrátení pupkatí a pomätení modloslužobníci sú *kanibali*.“

„Nie tak celkom. Mäso nejedia.“

Keď si všetci prítomní ovlažili hrdlá, servilní novici vyložili najvyššieho kňaza na nosidlá. Plecia mu obviazali pásmi bieleho plátna, no cez čistú látku čoskoro začala presakovať krv. Rany akoby beznohému a bezrukému veliteľovi nijako neublížili, lebo sa obrátil k zástupu s brusnicovočervenými perami a vyhlásil: „Teraz ste naozaj mojimi bratmi a sestrami, lebo ste ochutnali miazgu mojich žíl tu v tieni mocného Helgrindu. Krv si pýta krv, a ak by vaša rodina niekedy potrebovala pomoc, potom urobte, čo je vo vašich silách. Pre cirkev a pre ostatných, čo uznávajú moc nášho Strašného Pána... Aby sme znova potvrdili našu poslušnosť Triumvirátu, recitujte so mnou Deväť prísah... Pri Gormovi, Ilde a ukrutnom Angvardovi slávnostne prisaháme, že ti budeme vzdávať poctu najmenej trikrát do mesiaca, v hodine pred zotmením, a potom vykonáme obeť, aby sme utíšili večný hlad nášho Veľkého a Strašného Pána... Sľubujeme, že budeme dodržiavať predpisy stanovené v knihe Tosk... Sľubujeme, že vždy budeme mať na tele Bregnir a že sa navždy zdržíme dvanástich dvanástok a dotyku zauzleného lana, aby sme nepodľahli skazenosti...“

Náhly závan vetra odvial zvyšok veľkňazovej reči. Potom Eragon zbadal, ako si každý z poslucháčov vybral z vrecka malý zahnutý nôž a jeden po druhom sa rezali v ohybe lakťa, aby prúdom svojej krvi posvätili oltár.

O pár minút divý vietor ustal a Eragon znova začul slová veľkňaza: „... a veci, po ktorých túžite a prahnete, dostanete ako odmenu za svoju poslušnosť... Náš obrad sa končí. Ak sa však medzi vami nájdú odvážlivci, čo chcú ukázať ozajstnú hĺbku svojej viery, nech vystúpia!“

Zhromaždení zmeraveli a so sklonenými hlavami sa predklonili – očividne všetci čakali práve na toto. Nasledovalo dlhé mlčanie, možno sklamanie, ktoré potom jeden z miništrantov pretrhol: „Ja!“ Jeho bratia začali v rýchlom a divom rytme nadšene mávať zvonmi, až priviedli ce-

lé zhromaždenie do takého šialenstva, že všetci skákali a kričali sťa zba-
vení rozumu. Aj keď obrad pripadal Eragonovi odporný, drsná hudba
mu v srdci zažala iskru vzrušenia a prebudila v ňom niečo primitívne
a zvieracie.

Tmavovlasý mládenec zhodil zlatý háv. Stál tam len v koženom bed-
rovom rúchu. Ako vyskočil na oltár, okolo nôh mu vystrekli červené
kvapky. Postavil sa čelom k Helgrindu a začal sa zmietať a triasť v rytme
krutých železných zvonov, akoby mal záchvat. Hlava sa mu voľne hoj-
dala na prsiach, z kútikov úst mu vychádzala pena a pažami hádzal,
akoby to boli živé hady. Na svaloch mu vystúpil lesklý pot, takže sa
v zmierajúcom svetle leskol ako bronzová socha. Keď sa jeden tón začal
prekrývať s druhým, zvony dosiahli šialený rytmus a vtom mládenec na-
tiahol ruku za seba. Kňaz mu do nej vložil rukoväť prapodivného nástro-
ja: zbraň dlhú dve a pol stopy s jedným ostrím, pevnou črienkou, šupi-
natou rukoväťou, prostými chráničmi a širokou, plochou, na konci
rozšírenou zúbkovanou čepeľou. Tvarom pripomínala dračie krídlo. Bol
to nástroj vyrobený na jediný účel: prerezať brnenie, kosti a šľachy
s rovnakou ľahkosťou ako mech s vodou.

Mladík zodvihol zbraň tak, že mierila k najvyššiemu vrcholku Hel-
grindu. Potom klesol na kolena a s nejasným výkrikom sekol ostrím po
svojom pravom zápästí.

Na skaly za oltárom sa rozstrekla krv.

Eragonom trhlo. Odvrátil zrak, ale mládencových prenikavých výkri-
kov sa tým nezbažil. Nešlo pritom o nič, čo by nepoznal z boja, ale zda-
lo sa mu zvrátené dobrovoľne sa zohaviť, veď zmrzačenie na nich číha-
lo v každodennom živote.

Steblá trávy zašušťali, ako sa Roran posunul. Zakľal popod fúzy a po-
tom znova stíchol. Kým jeden z kňazov ošetroval mládencovi ranu –
kúzlom mu zastavoval krvácanie –, iný miništrant od nosidiel veľkňaza
odviazal dvoch otrokov a pripútal ich o členky k železnému oku zapus-
tenému do oltára. Potom miništranti vytiahli zo záhybov svojich hávov
balíčky a navŕšili ich na zem mimo dosahu otrokov.

Keď sa obrad skončil, kňazi so svojím sprievodom vyrazili z Helgrindu
do Dras-Leony a celou cestou pritom úpeli a zvonili. Jednoruký fanatik
sa potkýnal hneď za najvyšším kňazom.

Na tvári mu žiaril blažený úsmev.